

BURHANETTİN DURAN

Merkel Trump'ın yolunda mı?

Alman siyasetçileri Türkiye ile gerginliği bitirmek istemiyorlar. Dışişleri Bakanı Gabriel, "**ekonomik baskının işe yaradığını**" söyleyerek Türkiye'nin gerilimi düşürme çabasını baltaladı ve yeni bir krizin kapısını açtı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "**Türkiye düşmanlığı yapan partilere oy vermeyin**" çağrısında bulunması "**iç siyasete müdahale**" tartışmasını yeniden canlandırdı.

16 Nisan referandumu sırasında "**hayır**" lehine tavır alan Alman siyasetçileri o zaman Türkiye siyasetine müdahaleyi önemsemiyorlardı.

Şimdi ise kendilerine "**müdahale**" edilmesinden ziyadesiyle rahatsızlar.

Halbuki Ankara, 2013 Gezi olaylarından beri Berlin'in operasyonlarını görüyor ve ilişkileri kurtarmak istiyor. Ancak Berlin de **PKK** ve **FETÖ** mensuplarına sığınak olmaya devam ederek Ankara'nın terörle mücadele politikasına dostça yaklaşmamakta kararlı. Bu yüzden mesele 24 Eylül seçimleri değil, daha fazlası var.

Berlin, AB kurumlarını da kullanarak Ankara üzerinde baskı kurmaya çalışıyor. Ve ticaretten demografiye entegrasyonu yüksek iki ülkenin ilişkilerinde işbirliğinin yerini rekabetin alması gerilimleri yönetilemez bir noktaya taşıyor.

Almanya-Türkiye ilişkilerinde ciddi bir perspektif kayması yaşanıyor. Yapısal; stratejik ve ekonomik konular şahsileştiriliyor. Alman siyasetçilerinin gözünde gerilimin odağında "**Erdoğan sorunu**" var.

Böylesi bir şahsileştirme iki ülkenin menfaatlerine kalıcı zararlar verecek bir yere gidiyor. Alman kamuoyunda Türkiye'yi "**Almanya'nın ötekisine**" dönüştürüyor.

Daha önemlisi, Alman medya ve siyasetindeki "**Erdoğan karşıtı kampanya**" Alman siyasi kültürünü tahrip edecek bir yola girdi. Anlı şanlı Batı demokrasilerinin ne kadar kırılğan olduğunu daha yeni ABD'de, Charlottesville'de yaşanan olaylarda gördük. Sadece aşırı ırkçı, Neo-Nazi grupların şiddeti ortaya çıkmadı. Aynı zamanda "**Beyaz Amerika'nın öfkesinin**" ürkütücü bir noktaya vardığı anlaşıldı.

Kadir Üstün'ün işaret ettiği gibi Trump, beyazların sisteme duyduğu öfke ile ırkçılık arasına kalın bir çizgi çekemezse Amerikan demokrasisi yönetim krizine sürüklenebilir.

Bir süper güç için hiç de büyük olmayan sorunlar (Deaş tehdidi, azınlıklar ve göçmenler) üzerinden

siyasallaşan beyaz öfkenin popülizmden öte geçebildiği, ana bir fay hattına dönüştüğü görüldü. Kanaatimce, Charlottesville'den [Merkel](#)'in alması gereken dersler var. Trump'ın popülizmi karşısında "**liberal değerleri, hür dünyayı**" savunma konumuna yerleşen Merkel aslında istemeden de olsa Trump'ın yolundan gidiyor.

Nasıl mı? Açıkta "**popülizm ve yabancı düşmanlığı**" söylemi kurduğunu söyleyemeyiz elbette. Ancak Merkel, Gabriel ve diğerleri "**Erdoğan karşıtlığı**" üzerinden Alman toplumunda "**Müslüman ve Türk sorunu**" algısını büyütüyor.

"**Erdoğan'a ders vermek**" adına kendi toplumunda beyazların üstünlüğüne inananların, hadi daha net söyleyelim, Neo-Nazi grupların ırkçılığının besleneceği bir ortamı hazırlıyor. Kaldı ki, "**İslamcı terör**" ve "**göçmen tehdidi**" algıları ABD'ye kıyasla Avrupa'da daha güçlü ve daha reel göstergelere sahip. Avrupa'da entegrasyonu en yüksek ve radikalleşmesi olmayan bir topluluğu, Türkleri "**ötekileştirme**" sürecini kendi elleriyle hızlandırıyorlar.

Kabartılan ırkçı, Neo-Nazi dalga "**liberal değerleri**" temsil iddiasındaki Merkel'i ise hayli zor duruma sokar. Avrupa'nın en dinamik ekonomisine sahip olması Almanya'yı bu dalgadan koruyamaz. Bilmem, yabancı düşmanlığı, İslamofobi ve ırkçılık konularında Alman demokrasisinin "**kırılgan**" olduğunu hatırlatmaya gerek var mı?

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

- > **CHP ve "ittifak" kurma zorluğu (19.8.2017)**
- > **"Köklü değişimin" mahiyeti (18.8.2017)**
- > **Hem dönüşüm hem direniş (15.8.2017)**

SABAH

SABAH